Dosarul nr.2-189/25; PIGD: 2-25015810-24-2-06022025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

29 septembrie 2025 oraşul Criuleni

Judecătoria Criuleni - sediul central
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecătorul: Romina Ţurcan
Grefierul: Anton Platon
Cu participarea:
Reclamantei - Ciobanu Mariana
Reprezentantului reclamantei, avocatului - Iachimov Cristina
Pârâtului – Loghin Vasile
Reprezentantului pârâtului, avocatului – Ţîganaş Ion
În cauză au fost audiaţi martorii *****, *****, ***** şi *****.

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă în temeiul cererii de chemare în judecată înaintată de Ciobanu Mariana, reprezentată de avocatul Iachimov Cristina, împotriva lui Loghin Vasile, despre decăderea din drepturile părinteşti,-

Cererea de apel nemotivată a fost înregistrată la data de 02.10.2025.
Hotărârea integrală a fost întocmită la data de 17.12.2025, în termenul de 45 de zile lucrătoare prevăzut de art. 236 alin. (6) Cod de procedură civilă, calculat de la data atacării hotărârii.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T :

1. <u>Pretenţiile părţii reclamante:</u>

La data de 6 februarie 2025, Ciobanu Mariana, reprezentată de avocatul Iachimov Cristina, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Loghin Vasile, având ca obiect decăderea din drepturile părinteşti.

În motivarea acţiunii s-a arătat că Ciobanu Mariana, împreună cu Loghin Vasile, au format o relaţie de cuplu care nu a fost înregistrată la Oficiul Stării Civile, fiind astfel o relaţie de tip concubinaj.

Din această relaţie, la data de *****, în Republica Franceză, s-a născut copilul lor comun, *****.

Reclamanta a menţionat în acţiune că, până la naşterea copilului, relaţiile dintre ei erau bune şi se înţelegeau bine. După naştere însă, a fost nevoită să se ocupe de îngrijirea copilului,

motiv pentru care nu mai putea să muncească în regim normal, ca de obicei. Aceste împrejurări au dus la apariţia certurilor şi conflictelor, pârâtul fiind obişnuit ca reclamanta să se întreţină singură şi să nu necesite ajutorul lui.

Din această cauză, relaţiile lor s-au deteriorat, atmosfera din cadrul cuplului devenind tensionată pe fondul lipsei de comunicare reciprocă şi al modului diferit de abordare a problemelor vieţii de familie. De asemenea, dispariţia încrederii dintre părţi a erodat semnificativ relaţia, nemaiexistând afecţiunea care constituie fundamentul acesteia, astfel încât reluarea legăturii nu a mai fost posibilă, cei doi despărţindu-se.

S-a explicat că, de atunci, între ei a început să crească tensiunea, pârâtul încercând prin diferite metode să o agreseze, adresându-i cuvinte jignitoare şi ameninţând-o atât pe ea, cât şi pe familia acesteia. Cel mai grav este faptul că, în toate aceste împrejurări, era afectat şi copilul lor comun, care auzea ţipete, certuri şi ameninţări.

Reclamanta a menţionat că pârâtul a formulat numeroase adresări la poliţie, la organele de drept şi la autorităţile de tutelă, unde încerca să o denigreze, prezentând-o ca fiind o mamă nepotrivită pentru fiul lor.

Cunoscând faptul că, în Franţa, în cazul existenţei unor plângeri, copilul este ridicat din familie şi plasat într-un centru de tip familial pentru o perioadă stabilită de autorităţile competente, Ciobanu Mariana a fost nevoită să aducă copilul în Republica Moldova.

Ajunsă în ţară, Ciobanu Mariana s-a adresat Judecătoriei Criuleni cu o cerere de chemare în judecată, solicitând stabilirea domiciliului copilului minor ***** la mamă şi încasarea unei pensii de întreţinere.

S-a subliniat că, pârâtul Loghin Vasile a luat cunoştinţă de această cerere şi, prin intermediul poştei electronice, a depus o referinţă prin care a recunoscut integral acţiunea privind stabilirea domiciliului copilului şi achitarea pensiei alimentare în cuantum de 300 euro lunar pentru întreţinerea minorului *****.

Mai mult, prin Hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 27 iunie 2022, pronunţată de judecătorul Angela Bologan, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral. A fost stabilit domiciliul copilului minor ***** la mamă, Ciobanu Mariana, iar de la Loghin Vasile s-a dispus încasarea unei pensii alimentare de 300 euro lunar până la împlinirea vârstei de 18 ani de către copil.

Această hotărâre i-a fost adusă la cunoştinţă lui Loghin Vasile, inclusiv de către executorul judecătoresc în gestiunea căruia se afla titlul executoriu privind pensia alimentară.

Ulterior, Loghin Vasile a intentat în Franţa un proces prin care a solicitat să-i fie instituită tutela asupra minorului şi să fie obligată Ciobanu Mariana să aducă copilul în Franţa, fără dreptul de a-l mai scoate de acolo, invocând că minorul este cetăţean francez şi că mama nu avea dreptul să-l ducă în Republica Moldova.

În cadrul acelui proces, el a declarat că nu cunoaşte despre existenţa unei hotărâri judecătoreşti în Republica Moldova şi că nu este obligat să plătească pensie alimentară, afirmând că hotărârea pronunţată în Moldova nu are valoare juridică în Franţa.

În susţinerea poziţiei sale, Ciobanu Mariana, împreună cu avocatul ei din Franţa, a anexat documente care confirmau că Loghin Vasile a avut cunoştinţă despre examinarea cauzei în Republica Moldova, că a depus o referinţă scrisă, că a fost informat despre hotărârea pronunţată de instanţă şi că executorul judecătoresc i-a adus la cunoştinţă obligaţiile privind pensia alimentară. De asemenea, s-a demonstrat că minorul nu este cetăţean francez, ci cetăţean al Republicii Moldova, născut în Franţa, dar având doar drept de şedere acolo.

Procesul din Franţa a durat aproape doi ani, iar în final statul francez a susţinut poziţia mamei şi a copilului, respingând cererea înaintată de Loghin Vasile.

Pe toată această perioadă, Loghin Vasile nu a achitat pensia alimentară şi nu a participat la creşterea copilului, fiind preocupat, după cum se pare, de procesele judiciare şi de dorinţa de răzbunare faţă de Ciobanu Mariana.

În urma unei interpelări adresate executorului judecătoresc Scorici Lilia, privind situaţia achitării pensiei alimentare de către Loghin Vasile, s-a confirmat că nu au fost efectuate niciun fel de plăţi în beneficiul mamei pentru întreţinerea copilului minor, fapt dovedit prin actele anexate eliberate de executor.

La momentul adresării în instanţă a reclamantei, cu cererea privind stabilirea domiciliului copilului şi încasarea pensiei alimentare, pârâtul Loghin Vasile a manifestat dorinţa de a-şi vedea copilul şi a solicitat stabilirea unui grafic de vizitare, motiv pentru care autoritatea tutelară nu s-a mai pronunţat asupra acestei cereri.

Totuşi, în loc să se adreseze mamei copilului pentru a-l vedea, Loghin Vasile obişnuia să cheme poliţia atunci când aceasta nu era acasă, provocând scandaluri în Republica Moldova, iar ulterior se întorcea în Franţa, unde dispărea cu lunile, fără a manifesta interes faţă de copil.

Menţionează că, ultimele acţiuni ale lui Loghin Vasile, constau în faptul că acesta i-a spus că şi-a schimbat religia, devenind musulman, şi că doreşte să supună copilul unei proceduri religioase specifice băieţilor de vârstă mică.

De asemenea, pe aplicaţia WhatsApp, la fotografia de profil, a folosit imaginea copilului, în spatele căruia a plasat o figură care îl reprezenta pe „Lucifer”.

Ulterior, de nenumărate ori, potrivit relatărilor reclamantei, Loghin Vasile a ameninţat-o cu răfuială fizică atât pe ea, cât şi pe copil. Teama faţă de comportamentul imprevizibil al pârâtului a determinat-o pe Ciobanu Mariana să se adreseze instanţei de judecată cu prezenta cerere, având temeri pentru siguranţa sa şi a copilului minor, pe care îi este frică să-l lase singur cu tatăl, copilul nici măcar nerecunoscându-l.

În cererea de chemare în judecată, reclamanta a făcut trimitere la prevederile art. 16 şi art. 18 din Legea nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului, art. 3 alin. (1) şi art. 27 alin. (2) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, precum şi la art. 58 şi art. 62 din Codul familiei.

Totodată aceasta a explicat că este indubitabil că atât normele de drept naţionale, cât şi cele internaţionale stabilesc faptul că răspunderea pentru creşterea şi asigurarea dezvoltării copilului revine ambilor părinţi, care, indiferent de situaţiile de conflict apărute între ei, trebuie

să se conducă, înainte de orice, după principiul interesului superior al copilului. Părinţilor care au în grijă un copil le revine, în primul rând, responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării armonioase a copilului.

Menţionează astfel, că la cererea părintelui, condiţie care în prezenta cauză este întrunită, instanţa judecătorească, ţinând cont de interesele şi de opinia copilului, în funcţie de vârsta şi gradul său de maturitate, poate decide asupra poziţiei acestuia în raport cu măsura decăderii din drepturile părinteşti.

În baza celor expuse, s-a solicitat decăderea din drepturi părinteşti a lui Loghin Vasile asupra minorului ***** a.n.*****, şi să fie încasate din toate cheltuielile de judecare a cauzei.

În şedinţa de judecată, reclamanta Ciobanu Maria şi-a susţinut acţiunea şi a explicat că nu a fost căsătorită civil cu pârâtul, ci doar cununaţi religios, iar copilul a fost dorit şi conceput de comun acord. Problemele în relaţie au apărut în timpul sarcinii, când comportamentul pârâtului s-a schimbat radical, devenind agresiv faţă de ea. După naşterea copilului, acesta a rămas distant, nu se implica în îngrijirea minorului şi manifesta un comportament pe care ea l-a perceput ca fiind nepotrivit şi periculos pentru copil, motiv pentru care îi era frică să îl lase singur cu tatăl. Ea a explicat că despărţirea a avut loc în aprilie 2021, din cauza temerilor pentru siguranţa copilului. După separare, pârâtul nu a contribuit constant la întreţinerea copilului şi nu s-a interesat real de starea lui de sănătate sau de nevoile zilnice, contactele fiind rare şi, de regulă, legate de încercări de împăcare cu reclamanta, nu de relaţia cu copilul. Aceasta a mai menţionat că pârâtul a formulat plângeri şi demersuri atât în Republica Moldova, cât şi în Franţa, prezentând situaţia într-un mod care nu corespundea realităţii, iar unele proceduri din Franţa au fost ulterior anulate de Curtea de Apel, care a constatat lipsa competenţei autorităţilor franceze. Ea a subliniat că nu a împiedicat niciodată tatăl să îşi vadă copilul, dimpotrivă, l-a încurajat, însă iniţiativa reală a lipsit din partea acestuia. În concluzie, a menţionat că demersurile sale nu au ca scop răzbunarea faţă de pârât, ci exclusiv protejarea copilului şi asigurarea unei creşteri sigure şi echilibrate, fără frică, violenţă sau presiuni psihologice.

Reprezentantului reclamantei, avocatului - Iachimov Cristina, a susţinut integral afirmaţiile făcute de către clienta sa, precizând că pârâtul nu manifestă interes real pentru viaţa copilului şi nu participă la creşterea şi educarea acestuia. Potrivit avocatei, pârâtul nu cunoaşte detalii elementare despre copil - cum ar fi mărimea hainelor, încălţămintei sau eventualele alergii, ceea ce denotă o implicare superficială şi ocazională în viaţa minorului. A subliniat că, în prezenta cauză, prioritar trebuie să fie interesul superior al copilului. La fel a menţionat, că la momentul în care reclamanta s-a adresat pentru prima dată instanţei cu acţiunea de stabilire a domiciliului minorului şi încasarea pensiei de întreţinere, pârâtul a depus o referinţă prin care a recunoscut, de facto, pretenţiile acesteia, fapt ce a stat la baza pronunţării hotărârii. Ulterior, pârâtul s-a adresat unei instanţe din Franţa, fără a informa autorităţile franceze despre existenţa hotărârii definitive emise anterior în Republica Moldova, susţinând în mod fals că nu avea cunoştinţă despre aceasta. A mai explicat că situaţia actuală este rezultatul unei confruntări continue între părinţi, desfăşurată aproape exclusiv în faţa instanţelor de judecată, deşi un dialog direct ar fi

fost preferabil. În opinia sa, dacă aceste demersuri judiciare nu ar fi fost iniţiate de reclamantă, pârâtul nu s-ar fi implicat deloc în viaţa copilului. A mai precizat că pârâtul obişnuieşte să depună plângeri la organele de poliţie şi la serviciile de asistenţă socială din Republica Moldova, pe care însă le abandonează fără a urmări rezultatul acestora, generând astfel un stres suplimentar reclamantei. În schimb, aceasta, deşi se confruntă cu dificultăţi financiare, a fost nevoită să angajeze apărători atât în Republica Moldova, cât şi în Franţa, pentru a-şi apăra drepturile şi pe cele ale copilului.

Reprezentanta reclamantei a mai menţionat că, de fapt, clienta sa s-a adresat o singură dată în instanţă împotriva pârâtului, atunci când a solicitat stabilirea domiciliului minorului şi încasarea pensiei de întreţinere, însă ulterior a fost vizată în mai multe plângeri formulate de Loghin Vasile. Ea s-a expus că nu a avut acces la cererea iniţială depusă de pârât în Franţa, însă dosarul conţine hotărâri şi acte relevante din acea procedură, inclusiv cele pronunţate de instanţele franceze. De asemenea, a adus la cunoştinţă că, după ultima şedinţă de judecată, reclamanta a întreprins toate demersurile necesare pentru ca minorul să poată merge în vacanţă în Franţa, informând în prealabil grădiniţa şi autorităţile de asistenţă socială.

În continuarea explicaţiilor sale, avocatul Iachimov Cristina a menţionat că o cunoaşte pe reclamantă încă de la prima acţiune privind stabilirea domiciliului copilului şi că, de-a lungul timpului, aceasta a fost nevoită să facă faţă unei stări de tensiune constante, generate de multiplele plângeri şi demersuri iniţiate de pârât. În opinia sa, este absolut necesar ca minorul să crească într-o atmosferă calmă şi echilibrată, ferită de conflictul permanent dintre părinţi. Adiţional a susţinut că, atunci când copilul îşi recunoaşte tatăl doar din fotografii văzute anterior, acest lucru dovedeşte lipsa unei legături reale între cei doi. Indiferent de relaţiile dintre părinţi, a subliniat că acestea nu trebuie să afecteze dezvoltarea psihologică şi emoţională a minorului.

Avocata a mai menţionat că prezenta acţiune nu reprezintă o dorinţă de răzbunare din partea mamei, ci un demers necesar pentru a opri şirul continuu de plângeri şi conflicte iniţiate de pârât, având drept scop exclusiv protejarea interesului superior al copilului şi asigurarea unui mediu de creştere stabil şi sigur.

2. <u>Obiecţiile părţii pârâte:</u>

La data de 6 mai 2025, în cadrul şedinţei de judecată, reprezentantul pârâtului Loghin Vasile, avocatul Ţîganaş Ion, a depus o referinţă la cauza dată.

În referinţă, acesta a explicat că consideră cererea de chemare în judecată nefondată, iar temeiurile invocate nu corespund condiţiilor legale şi nu sunt probate corespunzător.

Avocatul a făcut trimitere la art. 3 alin. (1), art. 5 şi art. 27 alin. (2) din Convenţia Internaţională privind drepturile copilului, precum şi la art. 48 alin. (2) din Constituţia Republicii Moldova, art. 58, 60 şi 64–67 din Codul familiei şi art. 18 alin. (1) din Legea nr. 338/1994 privind drepturile copilului, pentru a evidenţia obligaţiile părinţilor şi protecţia intereselor superioare ale copilului.

Nemijlocit în motivarea referinţei a menţionat faptul că din conţinutul normelor de drept prenotate sus, rezultă că decăderea din drepturile părinteşti reprezintă o sancţiune ce poate fi aplicată părinţilor care, din culpă gravă, nu-şi îndeplinesc obligaţiile faţă de copil sau fac abuz de drepturile părinteşti. Având în vedere că această măsură este una extrem de severă, ea urmează a fi aplicată doar după constatarea faptului că alte măsuri luate faţă de părinţii care nu-şi onorează obligaţiile nu au dat niciun rezultat. Reclamanta şi-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 67 lit. a) din Codul familiei – eschivarea de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere. Iar, motivul invocat de reclamantă nu poate fi reţinut, întrucât este în contradicţie cu circumstanţele faptice ale cauzei.

Respectiv, a atenţia instanţei asupra faptului că eschivarea de la exercitarea obligaţiilor părinteşti include acţiunile sau inacţiunile sistematice ale părinţilor care pun în pericol sănătatea fizică şi psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condiţiilor de trai şi materiale, ori primejduiesc instruirea acestuia. Pentru aplicarea măsurii decăderii din drepturile părinteşti pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreţinere este necesară existenţa unor probe concludente şi pertinente care să demonstreze, cu certitudine, că părintele se eschivează cu rea-credinţă, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei. Astfel, a menţionat că în contradicţie cu acest fapt, reclamanta nu a demonstrat intenţia de eschivare a pârâtului de la executarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere. Eschivarea de la executarea obligaţiilor părinteşti trebuie probată prin circumstanţe concrete sau prin acte de constatare care să dovedească faptul că pârâtul acţionează cu rea-intenţie, în sensul art. 63, 318 şi 319 din Codul contravenţional ori art. 320 din Codul penal. Aşa fiind menţionat, a indicat că cererea de chemare în judecată nu este însoţită de asemenea probe.

A argumentat că, măsura decăderii din drepturile părinteşti nu se aplică în mod arbitrar, fiind necesară asigurarea unui just echilibru între drepturile aflate în concurs, respectiv dreptul la viaţă de familie şi interesul superior al copilului.

La fel a adăugat că, în jurisprudenţa sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menţionat că măsurile ce implică decăderea din drepturile părinteşti trebuie aplicate doar în circumstanţe excepţionale şi pot fi justificate numai dacă sunt motivate de o cerinţă imperativă referitoare la interesele copilului.

În acest sens a făcut referire la cauza N.P. contra Republicii Moldova (nr. 58455/13, hotărârea din 6 octombrie 2015), în care CEDO a statuat că interesul superior al copilului este de o importanţă esenţială. Decăderea din drepturile părinteşti reprezintă o măsură de o amploare deosebită, prin care părintele este privat de viaţa sa de familie cu copilul, fiind incompatibilă cu scopul reuniunii familiale. Astfel de măsuri trebuie întreprinse doar în circumstanţe excepţionale şi pot fi justificate numai dacă sunt motivate de o cerinţă primordială aferentă interesului superior al copilului. Pentru identificarea interesului superior al copilului, trebuie să se ţină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepţia cazurilor în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; în al

doilea rând, este în interesul superior al copilului ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur şi liniştit.

De asemenea s-a expus că, potrivit jurisprudenţei CEDO, inclusiv în cauza Johansen împotriva Norvegiei (hotărârea din 7 august 1996), interesul copilului trebuie considerat primordial, iar doar un comportament deosebit de nedemn poate determina privarea unei persoane de drepturile sale părinteşti. Totodată, jurisprudenţa CEDO subliniază că interesul superior al copilului presupune dezvoltarea acestuia într-un mediu sănătos şi menţinerea legăturilor cu familia, întrucât distrugerea acestor legături determină ruperea copilului de propriile rădăcini.

Ca urmare a menţionat că legăturile de familie pot fi destrămate doar în circumstanţe excepţionale, întrucât familia constituie mediul esenţial pentru creşterea şi prosperitatea copilului. Părinţii au o responsabilitate determinantă în educaţia şi dezvoltarea copilului, jucând un rol fundamental în afirmarea şi susţinerea drepturilor acestuia, încă din momentul naşterii. Contrar afirmaţiilor reclamantei, pârâtul nu se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere. În susţinerea acestei afirmaţii, pârâtul a prezentat o serie de argumente şi probe. De la naşterea copilului ***** şi până la schimbarea domiciliului pârâtului în Franţa (perioada octombrie 2020 – aprilie 2021), acesta a fost implicat direct şi deplin în educarea şi întreţinerea copilului. Mai mult, în acea perioadă, pârâtul era singurul încadrat în câmpul muncii, iar veniturile obţinute din activitatea profesională erau utilizate pentru necesităţile de trai ale familiei.

După separarea de fosta parteneră şi schimbarea domiciliului, pârâtul a încercat să menţină o relaţie civilizată cu reclamanta, în interesul copilului comun. Cu regret, reclamanta a creat condiţii care au împiedicat orice întrevedere între tată şi fiu, în pofida faptului că nu exista nicio interdicţie legală în acest sens. Totuşi, pârâtul a contactat-o frecvent pe reclamantă pentru a-şi vedea copilul şi pentru a petrece timp cu acesta. În acest sens, au fost ataşate capturi de ecran din aplicaţia WhatsApp, care reflectă comunicarea dintre părţi (Anexa 1).

A făcut referire la aceia că, în perioada aprilie 2021 – iunie 2022, pârâtul a continuat să contribuie financiar la creşterea şi dezvoltarea copilului, prin transferarea unor sume băneşti în contul reclamantei. Pentru confirmarea acestor afirmaţii au fost anexate extrasele de cont ale pârâtului de la Banca Crédit Industriel et Commercial din Franţa.

În susţinerea celor menţionate anterior, a prezentat extrasele bancare care confirmă transferurile efectuate în favoarea reclamantei pentru întreţinerea copilului *****, după cum urmează:

– la 17 octombrie 2021 – 400 euro;
– la 4 noiembrie 2021 – 300 euro;
– la 7 decembrie 2021 – 300 euro;
– la 11 ianuarie 2022 – 300 euro;
– la 11 februarie 2022 – 300 euro;
– la 27 martie 2022 – 300 euro;

– la 5 aprilie 2022 – 300 euro;
– la 4 mai 2022 – 300 euro;
– la 5 iunie 2022 – 300 euro.

La fel adaugă că, la data de 26 martie 2022, reclamanta a depus la Judecătoria Criuleni (sediul Central) o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului, având ca obiect determinarea domiciliului minorului ***** şi încasarea pensiei de întreţinere în cuantum de 300 euro lunar, până la atingerea de către acesta a vârstei de 18 ani. Ţinând cont de interesul superior al copilului, pârâtul nu a formulat nicio obiecţie faţă de solicitările reclamantei. Totodată, prin referinţa depusă la data de 15 iunie 2022, pârâtul şi-a exprimat acordul privind stabilirea domiciliului copilului la domiciliul reclamantei, precum şi plata pensiei de întreţinere (Anexa 3). Ulterior, după pronunţarea Hotărârii Judecătoriei Criuleni din 27 iunie 2022, pârâtul a continuat să transfere reclamantei sumele băneşti necesare pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. În confirmarea acestui fapt, au fost anexate extrasele din contul bancar al pârâtului de la Banca Crédit Industriel et Commercial din Franţa (Anexele 2 şi 4), din care rezultă următoarele plăţi:

– la 8 iulie 2022 – 300 euro;
– la 21 septembrie 2022 – 300 euro;
– la 11 octombrie 2022 – 300 euro;
– la 9 noiembrie 2022 – 300 euro;
– la 8 decembrie 2022 – 300 euro;
– la 22 august 2023 – 300 euro;
– la 4 septembrie 2023 – 150 euro;
– la 5 octombrie 2023 – 150 euro;
– la 2 noiembrie 2023 – 150 euro;
– la 1 decembrie 2023 – 150 euro;
– la 2 ianuarie 2024 – 150 euro;
– la 1 februarie 2024 – 150 euro;
– la 1 martie 2024 – 150 euro;
– la 2 aprilie 2024 – 150 euro;
– la 2 mai 2024 – 150 euro;
– la 3 iunie 2024 – 150 euro;
– la 1 iulie 2024 – 150 euro;
– la 15 iulie 2024 – 500 euro (cu ocazia zilei de naştere a reclamantei);
– la 1 august 2024 – 153,07 euro;
– la 2 septembrie 2024 – 153,07 euro;
– la 1 octombrie 2024 – 153,07 euro;
- la 18 octombrie 2024 – 500 euro (cu ocazia zilei de naştere a lui *****)
- la 1 noiembrie 2024 – 153,07 euro;
- la 2 decembrie 2024 – 153,07 euro;
- la 2 ianuarie 2025 – 153,07 euro;
- la 3 februarie 2025 – 153,07 euro;

Descrie că, suplimentar plăţilor lunare transferate direct pe contul bancar al reclamantei, pârâtul a efectuat mai multe plăţi în contul bancar al Executorului Judecătoresc Scorici Lilia, sub formă de achitare a restanţei la pensia de întreţinere (Anexa 5). A argumentat admiterea restanţelor din motivul reducerii veniturilor pârâtului pentru anul 2023, ca urmare a unui eveniment nefast. Reducerea veniturilor este confirmată de certificatul privind veniturile, emis de autorităţile franceze.

Suplimentar, a menţionat că, din aprilie 2021, moment în care pârâtul a fost silit să părăsească căminul conjugal din Franţa (imobil aparţinând părinţilor reclamantei), acesta a putut vizita copilul minor doar de câteva ori. Deşi nu a existat nicio interdicţie legală, reclamanta a creat condiţii care au împiedicat întâlnirile între tată şi fiu. Totuşi, pârâtul a insistat mereu să participe la dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a lui *****, precum şi la educaţia acestuia, în spiritul valorilor morale şi creştin-ortodoxe.

Contrar afirmaţiilor reclamantei, s-a menţionat în referinţă că pârâtul nu se eschivează de la exercitarea obligaţiunilor părinteşti, doreşte să menţină drepturi depline faţă de fiul său şi consideră că trebuie şi poate contribui la buna educaţie a copilului.

În confirmarea acestei afirmaţii, s-a argumentat că pârâtul vizitează copilul ori de câte ori primeşte acceptul reclamantei. În cadrul acestor întâlniri, pârâtul oferă copilului diverse daruri (articole de vestimentaţie, jucării, cărţi etc.), îl duce în parcuri de distracţie şi discută despre preferinţele şi activităţile lui. Aceste momente permit dezvoltarea unei relaţii frumoase între tată şi fiu. Pozele ataşate reflectă starea emoţională a copilului faţă de tatăl său (Anexa 7).

S-a expus că pârâtul încearcă să viziteze copilul chiar dacă reclamanta nu acceptă sau nu răspunde solicitărilor sale. Această intenţie este logică şi legală, întrucât pârâtul nu are nicio interdicţie juridică care să îl împiedice să aibă o relaţie normală cu fiul său. De exemplu, ***** frecventează grădiniţa din Maşcăuţi, iar pârâtul vine uneori special din Franţa pentru a-l vedea, suportând cheltuielile pentru transport. Mai mult, pârâtul s-a adresat instanţelor judecătoreşti din Franţa, solicitând exercitarea comună a drepturilor părinteşti asupra lui ***** şi stabilirea reşedinţei copilului în regim de alternanţă la domiciliul fiecărui părinte. Prin Hotărârea din 11 august 2023, Tribunalul judiciar din Versailles a admis cererea pârâtului (Anexa 8). Deşi hotărârea a fost ulterior anulată prin Decizia din 19 decembrie 2024 a Curţii de Apel din Versailles pe motive procedurale, pârâtul nu s-a eschivat niciodată de la exercitarea obligaţiunilor părinteşti. În baza hotărârii Tribunalului judiciar din Versailles, pârâtul s-a adresat Comisariatului de Poliţie din Plaisir, reclamând faptul că reclamanta nu îi permite vizitele la copil. La 1 septembrie 2023, Comisariatul a întocmit procesul-verbal de neprezentare a copilului de către reclamantă. Aceeaşi faptă a fost constatată la 14 octombrie 2023 de Jandarmeria Naţională din Saint-Germain-en-Laye (Franţa). Aceste sesizări demonstrează că pârâtul nu se eschivează de la obligaţiile părinteşti şi doreşte să menţină drepturi depline faţă de fiul său.

S-a mai menţionat că afirmaţiile reclamantei precum că pârâtul ar fi agresiv, sunt neadevărate. Pârâtul nu este o persoană agresivă, nu are antecedente penale şi se caracterizează prin comportament social pozitiv, susţinut de probele următoare: Cazierul judiciar al pârâtului,

emis de autorităţile din Franţa; Cazierul judiciar al pârâtului, emis de autorităţile din Republica Moldova; Caracteristica de la locul de domiciliu; Caracteristica de la Inspectoratul General de Poliţie, ultimul loc de muncă al pârâtului în Moldova; Declaraţia din 08 martie 2025 a dlui Torono Igor, preşedinte al Societăţii Comerciale SIR Batiment; extras din Registrul Comerţului; Declaraţia din 11 martie 2025 a d-lui Farid Zalegh, director al Societăţii Comerciale Consulting Home Concept şi extras din Registrul Comerţului.

În baza probelor prezentate şi conform prevederilor art. 118, 121-122 din Codul de procedură civilă, s-a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată. Iar adăugător, s-a menţionat că probele confirmă că pârâtul nu şi-a abandonat copilul, chiar dacă reclamanta a limitat comunicarea dintre tată şi fiu. Prin acest comportament, reclamanta acţionează împotriva intereselor copilului. Extrasele bancare dovedesc transferurile băneşti efectuate de pârât pentru întreţinerea lui *****. Plăţile către contul bancar al reclamantei au fost realizate lunar pe tot parcursul anilor 2021–2025, atât înainte, cât şi după pronunţarea Hotărârii Judecătoriei Criuleni din 27 iunie 2022 privind pensia de întreţinere. Astfel, afirmaţia reclamantei că pârâtul nu contribuie la întreţinerea copilului este falsă.

Chiar dacă ar exista pretenţii privind calitatea sau cantitatea sprijinului acordat, acestea nu justifică retragerea drepturilor părinteşti. Reclamanta nu a demonstrat în cererea de chemare în judecată cum decăderea pârâtului din drepturile părinteşti ar servi interesului superior al copilului, creând impresia că acţiunea sa este motivată de interese personale şi atitudinea faţă de pârât. ***** are nevoie de ambii părinţi, iar excluderea pârâtului ar fi dăunătoare dezvoltării sale.

Adiţional s-a menţionat că în prezent, reclamanta locuieşte în casa părinţilor săi, care sunt în vârstă, nu este angajată şi beneficiază de întreţinere. Pârâtul locuieşte în apropierea Parisului, Franţa, şi poate oferi condiţii demne de trai pentru copil. După finalizarea studiilor, pârâtul s-a angajat continuu, a fondat în anul 2023 o societate comercială ”LV Construction” în domeniul construcţiei şi are venit propriu stabil.

În final s-a referit că, ceea ce priveşte cheltuielile de judecată, potrivit art. 94 alin. (1) Cod procedură civilă, partea care pierde procesul este obligată să plătească cheltuielile părţii câştigătoare. Iar întrucât pretenţia reclamantei privind decăderea din drepturile părinteşti este netemeinică, aceasta urmează a fi respinsă, a indicat că cheltuielile de judecată trebuie să fie suportate de reclamantă.

În şedinţa de judecată, reprezentantul pârâtului, avocatul - Ţîganaş Ion, nu a recunoscut acţiunea reclamantei şi a început explicaţia sa, prin a sublinia caracterul deosebit de sensibil al cauzei, arătând că aceasta nu priveşte un bun material, ci viaţa şi dezvoltarea unui copil, precum şi relaţiile viitoare dintre foştii parteneri. A menţionat că instanţa este chemată să se pronunţe asupra unei cereri cu consecinţe extreme, respectiv decăderea unui părinte din drepturile părinteşti, măsură care rupe legătura firească dintre tată şi fiu, o legătură de natură personală şi inalienabilă. Avocatul a invocat cadrul legal naţional şi internaţional privind protecţia drepturilor copilului, subliniind că, potrivit Constituţiei Republicii Moldova (art. 48), părinţii au îndatorirea

de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor în condiţii egale. De asemenea, a făcut trimitere la Convenţia europeană privind drepturile copilului, ratificată de Republica Moldova, care prevede, în articolul 3, că interesul superior al copilului trebuie să primeze în orice decizie care îl priveşte.

Reprezentantul pârâtului a accentuat că, potrivit legii, ambii părinţi poartă răspunderea principală pentru buna creştere şi dezvoltare a copilului, atât intelectuală, cât şi morală, spirituală şi socială, iar aceste drepturi şi obligaţii sunt egale şi nu se sting prin separarea părinţilor sau prin modificarea domiciliului. Explicând în continuare, că decăderea din drepturile părinteşti constituie o sancţiune deosebit de severă, care poate fi aplicată numai în cazuri excepţionale, când se dovedeşte o culpă gravă din partea părintelui, precum şi faptul că alte măsuri de corecţie nu au avut efect. În viziunea sa, această sancţiune reprezintă o măsură de ultim resort, destinată exclusiv cazurilor în care un părinte se face vinovat de comportament grav şi sistematic care periclitează viaţa, sănătatea sau dezvoltarea morală a copilului. A susţinut că, în prezenta cauză, nu sunt întrunite asemenea condiţii şi că reclamanta nu a demonstrat existenţa unei conduite de rea-credinţă, viclenie sau comportament nedemn din partea pârâtului. Dimpotrivă, probele depuse la dosar confirmă că Loghin Vasile sa interesat constant de viaţa copilului, a contribuit financiar la întreţinerea acestuia şi a manifestat dorinţa de a participa la educarea şi creşterea lui.

Avocatul pârâtului a invocat jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia măsura decăderii din drepturile părinteşti poate fi dispusă doar în circumstanţe excepţionale, atunci când sunt îndeplinite cerinţe imperative ce ţin de protejarea interesului superior al copilului. A menţionat o hotărâre a Curţii (cauza nr. 58455/2015, pronunţată la 16 octombrie 2015, împotriva Republicii Moldova), care reiterează că interesul copilului impune, în principal, păstrarea legăturilor cu familia şi dezvoltarea sa într-un mediu stabil şi sigur. El a subliniat că, potrivit practicii interne şi internaţionale, neexecutarea integrală a obligaţiei de întreţinere nu poate, de una singură, să justifice decăderea din drepturile părinteşti, în lipsa unei rele-credinţe evidente şi a unui comportament nedemn.

Referindu-se la pretenţiile concrete ale reclamantei, reprezentantul pârâtului a contestat acuzaţiile de eschivare de la plata pensiei de întreţinere, menţionând că Loghin Vasile a contribuit permanent la cheltuielile legate de creşterea copilului, atât în timpul convieţuirii, cât şi după separare. Potrivit acestuia, pârâtul a efectuat transferuri lunare în cuantum de 150-400 euro, fapt dovedit prin extrase bancare anexate la dosar, inclusiv pentru perioada aprilie 2021-iulie 2022, când cauza privind pensia de întreţinere se afla încă pe rol. A mai menţionat că, după pronunţarea hotărârii de către Judecătoria Criuleni, pârâtul a continuat să facă plăţi regulate, inclusiv către executorul judecătoresc, şi că, deşi au existat restanţe în anul 2023, acestea s-au datorat lipsei temporare a unui loc de muncă, fapt dovedit printr-un certificat eliberat de autorităţile franceze.

În privinţa relaţiei părintelui cu minorul, a susţinut că pârâtul a încercat constant să menţină legătura cu fiul său, prin apeluri telefonice şi mesaje, iar imposibilitatea de a-l vedea s-a datorat atitudinii restrictive a reclamantei şi a familiei acesteia. În sprijinul afirmaţiilor sale, a

făcut trimitere la corespondenţa electronică anexată la dosar, care dovedeşte interesul real şi constant al pârâtului pentru copil. Argumentat că toate adresările făcute de Loghin Vasile la autorităţile din Republica Moldova şi Franţa, inclusiv la poliţie şi la serviciile sociale, nu denotă rea-credinţă, ci reprezintă încercări legale şi fireşti ale unui părinte de a-şi exercita drepturile părinteşti.

În ceea ce priveşte acuzaţiile privind comportamentul agresiv al pârâtului, a respins categoric aceste susţineri, invocând certificatele de cazier judiciar eliberate atât de autorităţile franceze, cât şi de cele moldoveneşti, care atestă lipsa oricăror antecedente penale sau contravenţionale. A mai invocat şi caracterizări emise de foşti colegi şi parteneri de afaceri ai pârâtului, care confirmă buna sa reputaţie şi comportament corect. Totodată, a explicat că pârâtul are studii superioare, un loc de muncă stabil în Franţa şi posibilităţi materiale suficiente pentru a contribui la educarea copilului. Pârâtul şi-a exprimat disponibilitatea de a coopera cu mama copilului şi de a stabili, de comun acord, un program rezonabil de vizită, în interesul minorului.

Reprezentantul pârâtului a conchis că Loghin Vasile nu s-a eschivat niciodată de la exercitarea drepturilor şi obligaţiilor părinteşti, dimpotrivă, a făcut eforturi constante pentru a-şi menţine legătura cu fiul său şi pentru a-i asigura condiţiile de trai. A susţinut că cererea de decădere din drepturile părinteşti este neîntemeiată, neproporţională şi contrară principiului interesului superior al copilului, motiv pentru care urmează a fi respinsă. De asemenea, a solicitat respingerea cererii privind cheltuielile de judecată, apreciind că nu se impune obligarea pârâtului la plata acestora, întrucât acţiunea reclamantei este lipsită de temei juridic şi probatoriu.

Fiind prezent în şedinţa de judecată, pârâtul Loghin Vasile, nu a recunoscut acţiunea înaintată de reclamantă. S-a expus că doreşte să adauge la cele spuse faptul că, din momentul în care reclamanta a fost însărcinată, aceasta a fost susţinută financiar de către el. Cu referire la procesele de judecată privind pensia alimentară, a relatat că a fost de acord cu acestea şi că a executat, menţionând totodată că, în Franţa, există anumite chestiuni care se iau de comun acord între părinţi. El s-a expus că a acceptat pensia de întreţinere atunci când lucra ca salariat. În prezent, se află într-un proces de judecată cu fostul său patron, susţinând că, din cauza tatălui reclamantei, are probleme cu fostul patron. A mai relatat că, din decembrie 2023, a deschis o mică societate. Totodată, a explicat că nu a achitat pensia de întreţinere pentru câteva luni, însă a convenit cu executorul judecătoresc să achite datoria cât mai repede, precizând că nu cunoaşte care este suma la moment. La etapa stabilirii pensiei, a fost de acord să achite suma de 300 euro. De asemenea, a explicat că nu s-a opus ca domiciliul copilului să fie stabilit cu mama şi că nu a aplicat niciodată violenţă faţă de copil. Totodată, s-a expus că, pe viitor, ar dori să ia fiul în Franţa şi că, de nenumărate ori, a comunicat că este predispus la orice soluţie, iar în cazul în care va fi stabilit un grafic de întrevederi, se obligă direct să participe la educarea şi creşterea copilului. Cu referire la copil, a declarat că l-a văzut cu aproximativ o lună şi ceva înainte de şedinţă, că s-a apropiat de acesta şi l-a întrebat dacă îl cunoaşte, iar copilul i-a comunicat că da, menţionând iniţial „mama” şi nu „tata”. A explicat că l-a întrebat ce familie are, iar copilul i-a comunicat că are familia Ciobanu, la care pârâtul i-a spus că familia lui este Loghin. A menţionat

că şi în Franţa au existat probleme legate de faptul că se dorea ca fiul să fie pus cu familia Ciobanu, aspect faţă de care a fost împotrivă. El a mai explicat că copilul nu avea frică să se apropie de el, că iniţial a stat în faţa educatoarei, apoi a venit şi directoarea, iar copilul a început să plângă atunci când pârâtul a spus că pleacă. A menţionat că acesta a fost singurul caz în care şi-a văzut copilul fiind singur. De asemenea, a declarat că au existat apeluri telefonice video cu aproximativ o lună şi ceva, când deja se afla în Franţa. La întrebările reclamantei, el a explicat că nu a fost prezent la procesul de judecată de la Curtea de Apel din Franţa, întrucât a vorbit cu avocata sa, care i-a comunicat că nu este obligatoriu să fie prezent, urmând a fi luată doar decizia. A mai menţionat că nu a fost dat afară din casa părinţilor reclamantei, ci reclamanta i-a comunicat să plece. Cu referire la contribuţia financiară în timpul căsniciei, a relatat că nu achita chiria, însă achita produsele alimentare şi ceea ce trebuia pentru casă. În timpul căsniciei, lucra doar în deplasare şi venea acasă doar în weekend. El a recunoscut că are datorii la pensia alimentară şi a declarat că nu are datorii în Franţa la casa de asigurări sociale. În timp de trei ani, şi-a văzut copilul de trei ori şi nu cunoaşte ce mărime poartă copilul la îmbrăcăminte. A recunoscut că nu a pus întrebări despre cum se simte copilul şi nici dacă este nevoie de haine de vară. Totodată, pârâtul a declarat că procesul de judecată din Republica Moldova faţă de cel din Franţa nu a fost ascuns, menţionând că în Moldova au fost stabilite două puncte ce ţin de stabilirea domiciliului copilului şi încasarea pensiei, iar în Franţa au fost cu totul alte puncte. În final, el a relatat că nu cunoaşte care este culoarea preferată a copilului, câte limbi vorbeşte, care este povestea lui preferată şi ce activităţi îi plac, menţionând că l-a întrebat dacă îi place fotbalul, iar copilul i-a comunicat că nu îi place. A mai declarat că nu a cerut ajutor niciodată de la statul francez, că la ultima discuţie avută cu copilul în Franţa acesta nu avea vreo problemă de sănătate în particular şi că ştia care va fi numele ales copilului, însă nu el l-a ales.

3. Alţi participanţi la proces în prezenta cauză civilă.

Autoritatea publică, Direcţia Generală de Asistenţă Socială Criuleni din cadrul Agenţiei Teritoriale de Asistenţă Socială Centru, legal citată, nu s-a prezentat în şedinţa de judecată, însă a solicitat examinarea cauzei în lipsa reprezentantului său şi a depus avizul-concluzie pe marginea cauzei (f.d.46, vol. I). În urma consultării opiniei participanţilor la proces, instanţa a dispus examinarea cauzei în lipsa reprezentantului acestei autorităţi.

Din conţinutul avizului-concluzie rezultă că Serviciul Teritorial de Asistenţă Socială Criuleni, care exercită atribuţiile Autorităţii Tutelare Teritoriale, a reţinut că, potrivit cererii de chemare în judecată motivate şi actelor anexate la materialele cauzei, depuse de reprezentantul reclamantei, precum şi solicitării cuprinse în încheierea Judecătoriei Criuleni din 19.02.2025, părţile nu comunică între ele.

Totodată, din caracteristica eliberată de Primăria Maşcăuţi, raionul Criuleni, cu nr. 200 din 05.05.2025, rezultă că pârâtul este caracterizat pozitiv, până în prezent nu a avut abateri sau înregistrări privind încălcarea ordinii publice, nu au parvenit plângeri sau sesizări din partea locuitorilor, iar acesta provine dintr-o familie respectată în localitate.

Astfel, având în vedere cele expuse, autoritatea tutelară a concluzionat că emiterea deciziei privind decăderea pârâtului Loghin Vasile din drepturile părinteşti faţă de copilul minor comun ***** urmează a fi lăsată la aprecierea instanţei de judecată.

*Din partea reclamantei în şedinţa de judecată au fost audiaţi martorii: ***** şi *****.*

Martorul *****, a declarat că relaţiile cu fostul ginere sunt rele, iar cu fiica sunt bune. Relaţia dintre Loghin Vasile (tatăl) şi ***** (copilul) nu a existat, deoarece, de când s-a născut copilul, Loghin Vasile a susţinut constant că copilul nu este a lui, afirmând că nu-i seamănă nici la faţă, nici la unghii. Din acest motiv, tatăl nu a stat cu copilul, având un comportament agresiv şi consumând alcool. Ea a observat că, uneori, Loghin Vasile se uita la copil, dar a considerat că îl studiază doar pentru că susţinea că nu este copilul său. După şase luni de la naştere, tatăl copilului a plecat, reproşând că aceasta s-ar datora ei (martorului). Ulterior, Loghin Vasile o suna în fiecare zi pe Ciobanu Mariana, ameninţând că îi va lua copilul dacă nu va ieşi cu el ca să-l vadă. Ea a precizat că, atunci când fiica sa a fost însărcinată, tatăl copilului a agresat-o şi a ameninţat că va lua copilul şi îl va face musulman. Fiica ieşea aproape zilnic pentru a evita conflictele. Ultima dată, Loghin Vasile a bruscat-o şi a încercat să ia copilul, strigând că îl va face musulman, iar fiica (Ciobanu Mariana) a început să ţipe. Ciobanu Mariana l-a contactat pe tatăl său, după care s-au adresat poliţiei. La poliţie li s-a comunicat că Loghin Vasile are dreptul să vadă copilul de două ori pe lună. După ce au venit în vacanţă în Moldova, Loghin Vasile a intentat un proces pentru a împiedica scoaterea copilului din ţară, rezultând separarea copilului de ambii părinţi. În doi ani, tatăl nu a contactat copilul decât prin video, fără a contribui financiar sau material la creşterea acestuia. În anul 2022, la ziua satului, tatăl şi familia acestuia au pus copilul în pericol prin gesturi violente asupra reclamantei. A explicat că în prezenţa copilului existau conflicte, tatăl având un comportament agresiv şi necooperant. A descris o situaţie în care, Loghin Vasile a împins-o pe Ciobanu Mariana atunci când aceasta s-a temut să lase copilul cu el, iar martorul a intervenit imediat. Mariana, mama copilului, a comunicat părinţilor lui Loghin Vasile că doreşte să boteze copilul, dar aceştia nu s-au implicat. Loghin Vasile nu a întrebat niciodată despre starea de sănătate sau hrana copilului şi a blocat orice posibilitate ca acesta să fie dus în altă ţară. A mai declarat că, după ce au venit în vacanţă în Moldova, Loghin Vasile a intentat proces şi instanţa a interzis scoaterea copilului din ţară, astfel că Ciobanu Mariana a rămas în ţară cu copilul timp de doi ani. Bunica paternă nu s-a adresat niciodată pentru a vedea copilul. Loghin Vasile a contribuit iniţial doar sporadic financiar, oferind în final 150–300 euro lunar, sub presiunea autorităţilor. A mai declarat că situaţia financiară în Franţa a fost susţinută integral de ea şi fiica sa, tatăl copilului neplătind gazda sau alte cheltuieli comune. Loghin Vasile a ameninţat constant că îi va lua copilul şi că îl va face musulman, ceea ce a creat mari temeri fiicei. Loghin Vasile nu a contactat niciodată martorul pentru a solicita să vadă copilul, adresându-se direct poliţiei. A declarat că, în prezent, copilul se află în custodia sa din mai 2023, după ce mama copilului s-a întors în Franţa pentru serviciu, ea a rămas responsabil pentru copil. În 2023, a fost contactată de asistenţa socială pentru a permite tatălui să vadă copilul, ea nu se afla acasă, iar copilul îl lăsare acasă sub supravegherea unei verişoare. În acest

caz, Loghin Vasile a venit să vadă copilul fără a vorbi direct cu ea, dar s-a adresat la asistenţa socială. A mai relatat că ea a fost martor la o situaţie în care Loghin Vasile ar fi agresat copilul pentru a-l determina să plângă, considerând că acesta nu era copilul său.

Martorul *****, în şedinţa de judecată a declarat îi cunoaşte pe reclamantă şi pe pârât încă din momentul în care aceştia au făcut nuntă, menţionând că, la acea vreme, se afla în relaţii bune cu ambele părţi. Martora a precizat că frecventa des casa familiei Ciobanu, întrucât avea grijă de gospodărie. Aceasta a relatat că, în ultimii ani, nu l-a mai văzut pe Loghin Vasile venind la domiciliul reclamantei. A confirmat că minorul ***** este fiul lui Ciobanu Mariana şi că, în ultima perioadă, copilul s-a aflat în grija bunicii sale. Martora a relatat că a fost prezentă o singură dată la un conflict petrecut de Ziua Satului, când Mariana Ciobanu ar fi avut o altercaţie cu mama şi mătuşa pârâtului Loghin Vasile. De asemenea, îşi aminteşte că, într-o zi, pârâtul Loghin Vasile a venit la poarta reclamantei împreună cu un poliţist, cu scopul de a-şi vedea copilul. Totodată, martora a menţionat că, din spusele nepotului său, ar fi aflat că Loghin Vasile i-ar fi cerut fratelui său să o sperie pe Mariana Ciobanu, iar acesta, împreună cu alţi tineri, s-ar fi deplasat la locuinţa acesteia, urcându-se pe acoperiş şi lovind în el pentru a face zgomot. A subliniat însă că nu are cunoştinţă directă dacă aceste fapte au fost efectiv determinate de pârât. De asemenea, aceasta a declarat că bunica ***** nu lasă niciodată copilul în grija altor persoane, ocupându-se personal de el. Ea a precizat că nu l-a văzut niciodată pe Loghin Vasile comportându-se necorespunzător faţă de copil, menţionând că, în fapt, nu l-a văzut în ultimii ani la locuinţa familiei Ciobanu.

*Din partea pârâtului în şedinţa de judecată au fost audiaţi martorii: ***** şi *****.*

Martorul *****, a declarat că îl cunoaşte pe Loghin Vasile de aproximativ şapte ani, aflându-se cu acesta în relaţii de prietenie. A precizat că pe Ciobanu Mariana a văzut-o o singură dată. Martorul a menţionat că a lucrat împreună cu pârâtul în domeniul construcţiilor, caracterizându-l drept o persoană responsabilă, disciplinată şi serioasă. Acesta a relatat că, atunci când muncitorii obişnuiau să se adune pentru a sta puţin de vorbă şi consumau băuturi alcoolice, Loghin Vasile consuma o cantitate foarte mică şi se grăbea să plece acasă, la familia sa. De-a lungul celor şapte ani de prietenie, a indicat că nu a fost niciodată martor la vreo situaţie în care Loghin Vasile să manifeste comportament agresiv, subliniind că acesta este o persoană calmă şi echilibrată. A adăugat că Loghin Vasile nu discuta frecvent despre viaţa sa familială, însă ştie că acesta are un copil şi că, după despărţirea de parteneră, întâmpina dificultăţi în a-l vedea. A precizat că o cunoaşte pe Mariana Ciobanu dintr-o vizită efectuată de aceasta la domiciliul lor din Franţa. Pe durata vizitei, a observat că Loghin Vasile se purta frumos cu copilul, petrecând timp alături de acesta şi manifestând o atitudine afectuoasă şi grijulie. După acel moment, martorul nu i-a mai văzut împreună pe cei trei. Totodată, acesta a declarat că, ulterior despărţirii, Loghin Vasile i-a spus în repetate rânduri că îşi doreşte să-şi vadă copilul, că i-a cumpărat haine şi că a făcut eforturi pentru a se întâlni cu el. Martorul a mai precizat că nu s-a prezentat niciodată doamnei Mariana Ciobanu sub alt nume decât cel real, Marcel, contrar afirmaţiilor reclamantei, şi că deţine un magazin moldovenesc în Franţa aşa cum afirmă reclamanta.

Martorul *****, instanţei a declarat că îl cunoaşte pe Loghin Vasile, cu care se află în relaţii de prietenie. L-a cunoscut pe acesta la sfârşitul anului 2021, iar după aproximativ trei săptămâni s-a mutat cu traiul în apartamentul lui, unde a locuit timp de un an şi şase luni. În această perioadă au început să muncească împreună în domeniul construcţiilor. A precizat că pe Ciobanu Mariana a văzut-o de cel mult două ori. Din punct de vedere personal, îl poate caracteriza pe Loghin Vasile drept o persoană liniştită, care nu făcea abuz de alcool. De asemenea, Loghin Vasile i-a povestit unele aspecte despre relaţia sa cu Ciobanu Mariana, despre separarea lor şi despre copilul lor comun. După separare, în apartamentul pârâtului erau expuse fotografii cu cei doi şi cu copilul. În anul 2022, Ciobanu Mariana, împreună cu copilul, au venit în vizită la Loghin Vasile, moment în care martorul a văzut-o pentru prima dată. A doua oară a văzut-o atunci când aceştia au ieşit împreună la o plimbare cu copilul. În percepţia sa, ambii păreau foarte calmi, *Loghin Vasile acorda o atenţie deosebită copilului, care nu părea speriat şi se juca împreună cu tatăl său*. Martorul nu îşi aminteşte să-i mai fi văzut împreună şi cu alte ocazii. Pe perioada cât a locuit cu Loghin Vasile, *acesta i-a spus că Ciobanu Mariana nu îi permitea să vadă copilul*. Martorul şi-a amintit că prima dată când a văzut-o pe Ciobanu Mariana a fost cu ocazia zilei de naştere a copilului, când locuinţa lui Loghin Vasile era decorată cu baloane, iar copilul era de vârstă fragedă.

4. Circumstanţele cauzei constatate de instanţă:

Obiectul prezentului litigiului de familie constă în decăderea din drepturile părinteşti.

În şedinţa de judecată s-a constatat că, din relaţiile de concubinaj, reclamanta şi pârâtul au un copil minor comun, *****, născut la data de *****.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, nr. 2-534/21 din 27 iunie 2022, s-a dispus stabilirea domiciliului copilului minor *****, născut la *****, la domiciliul mamei, Ciobanu Mariana, precum şi încasarea de la pârâtul Loghin Vasile, în folosul reclamantei Ciobanu Mariana, a pensiei de întreţinere pentru copilul minor *****, în sumă bănească fixă de 300,00 (trei sute) euro lunar, echivalentul în valută naţională la cursul oficial din ziua achitării, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată, 27 aprilie 2022, şi până la atingerea majoratului de către copil.

Instanţa constată că, ulterior pronunţării hotărârii menţionate, între părinţi au apărut conflicte persistente, fapt confirmat atât prin explicaţiile părţilor, cât şi prin sesizările adresate autorităţilor şi actele anexate la dosar.

Din probele administrate rezultă că pârâtul a avut o implicare sporadică în viaţa copilului, contactele dintre tată şi minor fiind limitate în timp, iar relaţia afectivă dintre aceştia nefiind una constantă. Totodată, instanţa reţine că pârâtul a manifestat, în anumite perioade, interes faţă de copil, inclusiv prin demersuri adresate autorităţilor şi instanţelor de judecată, atât în Republica Moldova, cât şi în Franţa.

Cu referire la obligaţia de întreţinere, instanţa constată că pârâtul a efectuat plăţi în beneficiul copilului în anumite perioade, însă au existat şi intervale de timp în care obligaţia de

întreţinere nu a fost executată integral şi constant, fapt confirmat de actele emise de executorului judecătoresc şi de explicaţiile pârâtului.

Din declaraţiile martorilor audiaţi rezultă existenţa unor percepţii diferite cu privire la comportamentul pârâtului, tatăl Loghin Vasile în relaţia cu reclamanta, mama Ciobanu Mariana şi copilul *****, precum şi asupra gradului său de implicare în viaţa minorului, instanţa reţinând că aceste declaraţii se completează parţial, dar nu conturează un tablou univoc al unei conduite sistematice de abandon sau violenţă faţă de copil.

Autoritatea tutelară teritorială a reţinut lipsa comunicării dintre părinţi şi caracterizarea pozitivă al tatălui Loghin Vasile în localitatea de baştină, lăsând la aprecierea instanţei soluţionarea cererii privind decăderea din drepturile părinteşti.

Pe anumite perioade, reclamanta, Ciobanu Mariana a apelat la sprijinul bunicii copilului, bunica maternă *****, lăsând temporar minorul în grija acesteia, fără ca din probele administrate să rezulte afectarea continuităţii îngrijirii copilului.

5. *Probele pe care se întemeiază concluzia instanţei:*

Copia certificatul de naştere, unde figurează părinţii Loghin Vasile şi Ciobanu Mariana al copilului minor, *****, născut la ***** (f.d.14, vol. I), în privinţa căruia s-a solicitat decăderea din drepturile părinteşti ale tatălui.

Copia hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Central, nr.2-534/22 din 27 iunie 2022 (f.d.15, vol. I), prin care s-a dispus determinarea domiciliului copilului minor *****, născut la *****, la domiciliul mamei Ciobanu Mariana. Prin aceiaşi hotărâre, s-a dispus încasarea de la Loghin Vasile în beneficiul lui Ciobanu Mariana, pensia de întreţinere a fiului minor ***** născut la *****, în mărime de 300,00 (trei sute) EURO lunar, echivalentul în valută naţională la momentul achitării, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată, 27 aprilie 2022 şi până la atingerea majoratului acestuia.

Copia răspunsului emis de executorul judecătoresc Lilia Scorici din 29.02.2020 la cererea avocatului Iachimov Cristina din 27.02.2024, în care executorul menţionează că debitorul nu a achitat pensia de întreţinere în conformitate cu art. 40 Cod de executare, expediază ataşat certificatul de plată care reflectă datoria la pensia de întreţinere împreună cu cheltuielile de executare (f.d.17).

Copia certificatului emis de executorul judecătoresc Lilia Scorici, pe baza procedurii de executare nr.079p/a-30/23, fără dată, în care indică că ”(...) se permite cet. Loghin Vasile (...) de a depune la contul executorului judecătoresc Lilia Scorici (...) suma de 720,75 lei pentru cheltuielile de executare şi pensia de întreţinere 900 euro (restanţa stabilită conf. Cererii creditorului, din august 2023 a câte 150 euro) şi la contul (...) suma de 90 euri în calitate de cheltuieli de executare-onorariu pe procedura de executare nr.079p/a-30/23. Totodată se acceptă depunerea sumelor parţiale depuse la contul menţionat mai sus (f.d.18, vol. I).

Copia înştiinţării pe numele lui Ciobanu Mariana din partea Judecătoriei Versailles Franţa privind examinarea cererii reclamantului Loghin Vasile, în procedură de drept comun, pentru data de 29 iunie 2023 ora 14:30 (f.d.20-22, vol. I).

Copia declaraţiei efectuată de Ciobanu Mariana faţă de Jandarmeria Naţională Franceză la data de 12 martie 2023, ora 17:21, în care aceasta declară că în ziua respectivă a fost la Loghin Vasile, fostul ei soţ, cu care are un fiu de 2 ani şi 5 luni, pe nume *****. În urma unui acord comun, îl prezintă pe fiu tatălui timp de 2 ani. În mod regulat, Vasile o insultă şi încearcă să o intimideze. Aceste comentarii nu sunt întotdeauna directe, în ziua declarării spunându-i ”...trăieşti prea mult...”. Reclamă că nu înţelege ce vrea să spună, dar se teme pentru sănătatea sa. (f.d.23-24, vol. I).

Copia dispozitivului hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Central, nr.4-105/23 din 12 ianuarie 2024, prin care s-a încetat procesul contravenţional iniţiat în baza prevederilor art. 64 alin. (2) Cod contravenţional, în privinţa lui ***** (mama reclamantei), în temeiul lipsei în acţiunile sale a faptului contravenţiei (f.d.25, vol. I).

Copia caracteristicii eliberată de Primăria s. Maşcăuţi, r. Criuleni, nr.745 din 20 decembrie 2023 (f.d.27, vol. I), pe numele lui Ciobanu Mariana, prin care aceasta este caracterizată pozitiv.

Copia deciziei privind rezultatele controlului petiţiei (informaţiei) nr. 5878 din 26 decembrie 2023 potrivit căreia a fost examinat comunicatul telefonic al lui Loghin Vasile, prin care acesta a sesizat faptul că fosta concubină, Ciobanu Mariana, nu îi permite să vadă copilul minor. În cadrul examinării cazului dat, s-a stabilit că anterior Loghin Vasile a locuit în concubinaj cu Ciobanu Mariana peste hotarele ţării, în Franţa, iar din această relaţie au în comun un copil. La data de 15 decembrie 2023, Loghin Vasile a depus o cerere prin care a solicitat să fie întreprinse măsuri faţă de fosta concubină, Ciobanu Mariana, invocând faptul că aceasta nu îi permite să vadă copilul minor, nefiind decăzut din drepturile părinteşti. Fiind chestionată la caz, Ciobanu Mariana a comunicat că la data de 15 decembrie 2023 a fost contactată de Loghin Vasile prin intermediul reţelei de socializare WhatsApp, acesta informând-o că a revenit în ţară şi doreşte să vadă copilul comun. Totodată, aceasta a prezentat capturi ale mesajelor dintre ea şi Loghin Vasile, din care rezultă că, în cadrul conversaţiei din 15 decembrie 2023, i-a comunicat acestuia să o anunţe când vine să vadă copilul. De asemenea, au fost prezentate imagini din data de 16 decembrie 2023, în care Loghin Vasile se află împreună cu fiul său minor. Ca urmare, prin decizia respectivă s-a dispus încetarea examinării materialelor pe acest fapt (f.d.28, vol. I).

Avizul-concluzie a Direcţiei Generale de Asistenţă Socială Criuleni din cadrul Agenţiei Teritoriale de Asistenţă Socială Centru, STAS Criuleni nr.6-04-64-C din 5 mai 2025 (f.d.46, vol. I), potrivit căruia autoritatea tutelară a lăsat la discreţia instanţei de judecată emiterea deciziei privitor la decăderea din drepturile părinteşti a pârâtului Loghin Vasile faţă de copilul minor comun *****.

Copia caracteristicii eliberate de Primăria s. Maşcăuţi, r. Criuleni, nr.200 din 5 mai 2025 (f.d.47, vol. I), pe numele lui Loghin Vasile, potrivit căreia ultimul este caracterizat pozitiv, provine dintr-o familie respectată în localitate, familia se bucură de autoritate în localitate, nu se consumă băuturi alcoolice, nu au fost înregistrate cazuri de violenţă.

Caracteristica eliberată de grădiniţa ”*****” la 16 aprilie 2024 (f.d.49), pe numele copilului *****, unde se menţionează că copilul a fost înscris la grădiniţă la data de 25 octombrie 2023. La moment ***** trăieşte la bunica care are tutelă, deoarece mama este peste

hotare. ***** frecventează regulat grădiniţa. Este bine asigurat material. Bunica este o doamnă responsabilă, receptivă la solicitarea educatoarei, participă la şedinţele cu părinţii şi se implică în activitatea grupei.

Copia anchetei sociale din 10 aprilie 2025 prin care s-au cercetat condiţiile de trai a familiei Ciobanu Mariana (f.d.52-53, vol. I), din care se desprinde că, copilul ***** locuieşte în condiţii bune, dispune de toate cele necesare corespunzător vârstei sale. Bunicii şi mama copilului îi oferă dragoste, îngrijire susţinere şi supraveghere. ***** este custodele copilului. Tatăl copilului, Loghin Vasile, a fost informat despre necesitatea întocmirii unui grafic de întrevederi cu copilul, pentru a se putea ocupa de educaţia şi creşterea acestuia şi a fi mai aproape de nevoile sale. Cu toate acestea, respectivul grafic nu a fost întocmit până în prezent.

Copia cererii de apel nr.437 din 19 decembrie 2024 faţă de Curtea de Apel din Versailles în cauza Ciobanu Mariana împotriva lui Loghin Vasile (f.d.54-66, vol. I).

Capturile de ecran din reţeaua de telefonie WhatsApp, din care se desprinde comunicarea dintre reclamanta Ciobanu Mariana şi pârâtul Loghin Vasile, vis-a-vis de copilul minor comun (f.d.72-73, vol. I).

Extrasele din conturile bancare ale pârâtului Loghin Vasile de la Banca Crédit Industriel et Commercial din Franţa, aferente perioadei anilor 2021 - 2022, 2023 – 2025, potrivit cărora acesta a contribuit financiar la creşterea şi dezvoltarea copilului minor, prin transferarea mijloacelor băneşti pe contul reclamantei, după cum urmează: la 17 octombrie 2021 - 400 euro; la 4 noiembrie 2021 - 300 euro; la 7 decembrie 2021 - 300 euro; la 11 ianuarie 2022 - 300 euro; la 11 februarie 2022 - 300 euro; la 27 martie 2022 - 300 euro; la 5 aprilie 2022 - 300 euro; la 4 mai 2022 - 300 euro; la 5 iunie 2022 - 300 euro; la 8 iulie 2022 - 300 euro; la 21 septembrie 2022 - 300 euro; la 11 octombrie 2022 - 300 euro; la 9 noiembrie 2022 - 300 euro; la 8 decembrie 2022 - 300 euro; la 22 august 2023 - 300 euro; la 4 septembrie 2023 - 150 euro; la 5 octombrie 2023 - 150 euro; la 2 noiembrie 2023 - 150 euro; la 1 decembrie 2023 – 150 euro; la 2 ianuarie 2024 - 150 euro; la 1 februarie 2024 - 150 euro; la 1 martie 2024 - 150 euro; la 2 aprilie 2024 - 150 euro; la 2 mai 2024 - 150 euro; la 3 iunie 2024 - 150 euro; la 1 iulie 2024 - 150 euro; la 15 iulie 2024 – 500 euro (cu ocazia zilei de naştere a reclamantei); la 1 august 2024 - 153,07 euro; la 2 septembrie 2024 - 153,07 euro; la 1 octombrie 2024 - 153,07 euro; la 18 octombrie 2024 - 500 euro (cu ocazia zilei de naştere a lui *****); la 1 noiembrie 2024 - 153,07 euro; la 2 decembrie 2024 - 153,07 euro; la 2 ianuarie 2025 - 153,07 euro; la 3 februarie 2025 - 153,07 euro (f.d.74-88, 90-131, vol. I).

Copia referinţei din data de 24 iunie 2022, depusă de Loghin Vasile în cadrul examinării cererii de chemare în judecată formulate de Ciobanu Mariana la Judecătoria Criuleni, sediul Central, privind determinarea domiciliului copilului minor şi încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul minor, prin care Loghin Vasile şi-a exprimat acordul pentru stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, precum şi pentru încasarea pensiei de întreţinere în cuantum de 300 euro lunar până la majoratul copilului şi restituirea cheltuielilor de judecată (f.d.89, vol. I).

Ordinul de încasare a numerarului nr. 6729582 din data de 5 mai 2025, care reflectă achitarea de către Loghin Vasile la contul executorului judecătoresc a sumei de 3 858 lei, precum

şi extrasul din contul Revolut general din data de 24 aprilie 2025, care reflectă sumele achitate executorului judecătoresc Lilia Scorici (f.d.132–134, vol. I).

Declaraţia fiscală pentru anul 2023 a pârâtului Loghin Vasile faţă de statul francez, în care sunt reflectate veniturile acestuia (f.d.135–143, vol. I).

Copiile de pe fotografii în care sunt imprimate imagini ale pârâtului Loghin Vasile împreună cu copilul minor *****, în diferite perioade de timp (18 octombrie 2022; 30 octombrie 2022; 13 noiembrie 2022; 25 decembrie 2022; 12 martie 2023; 21 decembrie 2023; 28 decembrie 2023 şi 14 martie 2024) (f.d.144-145, vol. I).

Hotărârea Tribunalului Judiciar din Versailles, Franţa din 11 august 2023, prin care s-a constatat exercitarea comună a autorităţii părinteşti asupra copilului minor de către Loghin Vasile şi Ciobanu Mariana (f.146-158, vol. I)

Hotărârea Curţii de Apel din Versailles, Franţa, din data de 19 decembrie 2024, prin care au fost revocate dispoziţiile hotărârii pronunţate la 11 august 2023, având la bază hotărârea pronunţată la data de 27 iunie 2022 de Judecătoria Criuleni (Republica Moldova) (f.d.159–175, vol. I).

Procesul-verbal nr. 08459/2023/005735 al Comisariatului de Poliţie din Plaisir, Franţa, din data de 1 septembrie 2023, întocmit pentru neprezentarea copilului unei persoane care are dreptul de a-l revendica, victima fiind Loghin Vasile (f.d.176-179, vol. I).

Procesul-verbal de neprezentare a copilului, întocmit de Jandarmeria Naţională a Franţei la data de 14 octombrie 2023, victima fiind Loghin Vasile, iar persoana implicată fiind Ciobanu Mariana (f.d.180-184, vol. I).

Cazierele judiciare eliberate în Republica Franceză şi în Republica Moldova pe numele lui Loghin Vasile, din care rezultă că acesta nu înregistrează antecedente penale (f.d.187-195, vol. I).

Caracteristica eliberată de Primăria Maşcăuţi, raionul Criuleni, nr. 128 din data de 14 martie 2025, pe numele lui Loghin Vasile, prin care acesta este caracterizat exclusiv din punct de vedere pozitiv (f.d.196, vol. I).

Caracteristica de serviciu eliberată de Direcţia de Poliţie a municipiului Chişinău, potrivit căreia se indică faptul că Loghin Vasile a activat în cadrul organelor afacerilor interne ale Republicii Moldova din anul 2015 până în anul 2017, în funcţia de subofiţer superior BPRO al Direcţiei de Poliţie mun. Chişinău, fiind caracterizat doar din latură pozitivă (f.d.197, vol. I).

Declaraţia cet. Torono Igor, preşedintele Societăţii „SIR Batiment”, din data de 8 martie 2025, care îl caracterizează, de asemenea, pe Loghin Vasile ca fiind o persoană empatică, discretă, serioasă şi responsabilă, care îşi îndeplineşte atribuţiile cu dedicare, exactitate şi operativitate, precum şi extrasul din Registrul Comerţului privind persoana juridică „SIR Batiment” (f.d.198-203, vol. I).

Declaraţia cet. Farid Zalegh din data de 11 martie 2025, prin care certifică faptul că Loghin Vasile este un prieten şi partener profesionist, cu care colaborează de patru ani în Franţa în domeniul renovării şi extinderii tuturor tipurilor de lucrări, caracterizându-l pozitiv, precum şi

extrasul din Registrul Comerţului privind persoana juridică „LV Construction” (f.d.204-208, vol. I).

Copia cererii lui Loghin Vasile din data de 12 mai 2025, adresată Direcţiei Asistenţă Socială şi Protecţia Familiei Criuleni, prin care solicită întocmirea unui grafic provizoriu de întrevedere cu fiul său, *****, menţionând că la moment se află în derulare un proces de judecată privind exercitarea drepturilor părinteşti, iar până la pronunţarea unei hotărâri definitive doreşte să beneficieze de un program de întrevederi supravegheate sau convenite, care să îi permită menţinerea relaţiei cu copilul (f.d.235, vol. I).

Răspunsul Agenţiei Teritoriale de Asistenţă Socială Centru, STAS Criuleni, nr. 795-C din data de 22.05.2025, prin care, cu referire la cererea lui Loghin Vasile, se menţionează că STAS Criuleni se află în imposibilitatea de a restabili contactul dintre tată şi fiu prin stabilirea unui grafic de întrevedere, din considerentul că, la acest moment, copilul *****, împreună cu custodele *****, instituită prin Dispoziţia nr. 86-AP din data de 28.12.2024 emisă de Primăria Maşcăuţi, raionul Criuleni, aplicată ca formă de protecţie specială asupra copilului separat de părinţi, se află peste hotarele ţării, fiind plecaţi în vacanţă (f.d.236–237, vol. I).

6. *Argumentele privind respingerea unor probe sau opinii:*

Instanţa, apreciind probele administrate în cauză potrivit art. 117, art.118, art.130 Cod de procedură civilă, constată că o parte dintre acestea nu pot fi reţinute ca temei suficient pentru admiterea cererii de decădere din drepturile părinteşti.

Astfel, declaraţiile martorilor audiaţi la cererea reclamantei Ciobanu Mariana nu pot fi reţinute ca probe determinante, întrucât aceştia au relatat, în principal, aspecte ce ţin de relaţiile tensionate dintre părinţi şi de percepţiile personale asupra comportamentului pârâtului Loghin Vasile. Martorii nu au indicat fapte concrete, constatate nemijlocit, care să ateste exercitarea unor rele tratamente sau existenţa unui pericol real pentru copilul minor *****, declaraţiile având un caracter preponderent indirect şi subiectiv.

Instanţa nu poate atribui valoare probatorie concludentă nici susţinerilor reclamantei Ciobanu Mariana privind lipsa totală de interes a pârâtului faţă de copil, în măsura în care acestea nu sunt susţinute de probe obiective. Dimpotrivă, din înscrisurile anexate la dosar, inclusiv din actele executorului judecătoresc şi extrasele bancare prezentate, rezultă că pârâtul a efectuat plăţi în beneficiul copilului, chiar dacă nu în mod constant, aspect care contrazice teza unui dezinteres absolut.

Cu referire la pretinsele manifestări de comportament violent sau abuziv, instanţa reţine că la dosar nu au fost prezentate acte ale organelor de urmărire penală, ordine de protecţie, certificate medico-legale sau alte înscrisuri oficiale care să confirme asemenea fapte. În lipsa unor constatări din partea autorităţilor competente, aceste susţineri rămân la nivel de afirmaţii neconfirmate.

În ceea ce priveşte avizul-concluzie al Serviciului Teritorial de Asistenţă Socială Criuleni (f.d.46, vol. I), instanţa reţine că acesta are caracter consultativ şi nu conţine constatări faptice privind existenţa unor circumstanţe care să impună decăderea din drepturile părinteşti.

Autoritatea tutelară s-a limitat la descrierea situaţiei familiale şi la prezentarea caracterizării pârâtului, lăsând soluţionarea cauzei la aprecierea instanţei.

Prin urmare, instanţa constată că probele şi opiniile menţionate, analizate individual şi în ansamblu, nu au forţa probatorie necesară pentru a fundamenta o soluţie de admitere a cererii de decădere din drepturile părinteşti.

7. <u>Legile de care se călăuzeşte instanţa şi admisibilitatea acţiunii:</u>

Art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă:

”La deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.”

Art. 27 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rând a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.”

Art. 118 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
(3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.”

Art. 121 din Codul de procedură civilă:

„Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.”

Art. 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
(2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor.

(3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.”

Art. 46 din Codul familiei:

„Drepturile şi obligaţiile reciproce ale părinţilor şi copiilor rezultă din provenienţa copiilor, atestată în modul stabilit de lege.”

Art. 51 alin. (2) şi (3) din Codul familiei:

„(2) Fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului.
(3) Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gândirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.”

Art. 53 alin. (1) din Codul familiei:

„Copilului i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime.”

Art. 58 alin. (1) din Codul familiei:

„Părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.”

Art. 61 alin. (1) şi (2) din Codul familiei:

„Drepturile şi interesele legitime ale copiilor sunt apărate de către părinţii lor. Părinţii sunt reprezentanţii legali ai copiilor lor şi acţionează în numele lor în relaţiile cu toate persoanele fizice şi juridice, inclusiv în autorităţile administraţiei publice şi instanţele judecătoreşti, fără a avea nevoie de împuterniciri speciale.”

Art. 62 alin. (1) din Codul familiei:

„Drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului.”

Art. 67 din Codul familiei:

”Părinţii pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti dacă:
a) se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere;
b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituţie curativă, educativă, dintr-o instituţie de asistenţă socială sau alta similară;

c) fac abuz de drepturile părinteşti;
d) se comportă cu cruzime faţă de copil, aplicând violenţa fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului;
e) prin comportare amorală, influenţează negativ asupra copilului;
f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie;
g) au săvârşit infracţiuni premeditate contra vieţii şi sănătăţii copiilor sau a soţului; precum şi
h) în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului."

Art. 68 Codul familiei:

"(1) Decăderea din drepturile părinteşti are loc numai pe cale judecătorească.
(2) Acţiunea privind decăderea din drepturile părinteşti poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară/teritorială.
(3) Cererea privind decăderea din drepturile părinteşti se examinează cu participarea obligatorie a autorităţii tutelare/teritoriale.
(4) Instanţa judecătorească este obligată să transmită, în termen de 3 zile din momentul când hotărârea privind decăderea din drepturile părinteşti a rămas definitivă, o copie a acesteia organului stare civilă din raza teritorială a instanţei".

Art. 3 din Convenţia cu privire la drepturile copilului adoptată de Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite la New York la 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993:
„1. În toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.
2. Statele părţi se angajează să asigure copilului protecţia şi îngrijirile necesare pentru bunăstarea sa, ţinând cont de drepturile şi obligaţiile părinţilor săi, ale tutorilor săi, ale altor persoane legal responsabile pentru el, şi vor lua, în acest scop, toate măsurile legislative şi administrative corespunzătoare."

Art. 18 din Convenţie:

„1. Statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.
2. Pentru garantarea şi promovarea drepturilor enunţate în prezenta Convenţie, statele părţi vor acorda ajutor corespunzător părinţilor şi reprezentanţilor legali ai copilului 8 în

exercitarea răspunderii care le revine de a creşte copilul şi vor asigura crearea instituţiilor, lăcaşelor şi serviciilor însărcinate să vegheze la bunăstarea copiilor.”

Art. 27 din Convenţie:

„(1) Statele părţi recunosc dreptul oricărui copil de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală şi socială.
(2) Părinţilor şi oricărei alte persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare în vederea dezvoltării copilului.”

Art. 8 alin. (1); (2) din Legea privind drepturile copilului nr.370 din 30.11.2023:
”(1) Fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să îşi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor şi să coabiteze cu aceştia.
(2) Răspunderea pentru creşterea copilului şi pentru asigurarea dezvoltării acestuia le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor legali/responsabililor legali ai acestuia. Ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea, educarea şi întreţinerea copilului.”

Art. 9 alin. (1)din Legea privind drepturile copilului nr.370 din 30.11.2023:
”(1) Copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.”

Audiind participanţii procesului, examinând materialele dosarului, prin prisma normelor de drept aplicabile speţei, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată, din motivele ce succed.

Instanţa porneşte de la dispoziţiile art. 67 din Codul familiei, care reglementează decăderea din drepturile părinteşti ca o măsură de protecţie a copilului, aplicabilă *exclusiv* în cazurile expres şi limitativ prevăzute de lege. Având în vedere caracterul său extrem, această măsură presupune o ingerinţă gravă în exerciţiul dreptului la viaţă de familie şi impune o interpretare restrictivă a temeiurilor legale.

Potrivit principiului *ultima ratio*, consacrat atât în dreptul intern, cât şi în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, decăderea din drepturile părinteşti poate fi dispusă doar atunci când alte măsuri mai puţin intruzive sunt insuficiente pentru protejarea interesului superior al copilului şi când menţinerea legăturii juridice dintre părinte şi copil ar fi, în sine, contrară acestui interes.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că separarea definitivă dintre părinte şi copil reprezintă o măsură de ultim resort, admisibilă doar în circumstanţe excepţionale, atunci când există motive relevante şi suficiente care să demonstreze existenţa

unui pericol real şi actual pentru copil *(Johansen c. Norvegiei, K. şi T. c. Finlandei, N.P. c. Republicii Moldova).*

Instanţa reţine că, în aplicarea art. 67 Codul familiei, nu este suficientă constatarea unor deficienţe în comportamentul părintelui sau a unor relaţii conflictuale între părinţi. Legea impune dovedirea unei conduite grave, imputabile părintelui, care să se manifeste prin fapte concrete şi să producă sau să fie de natură să producă consecinţe serioase asupra dezvoltării fizice, psihice sau morale a copilului.

Totodată, instanţa va aprecia probele administrate în cauză în conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, potrivit căruia probele sunt evaluate după intima convingere a instanţei, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar, analizate în ansamblul şi interconexiunea lor, fără a atribui vreunei probe o forţă probantă prestabilită.

În cadrul acestui standard de analiză, instanţa va examina separat fiecare temei invocat pentru decădere, prin raportare directă la probele administrate, va evalua conduita fiecărui părinte şi va aprecia dacă, în speţă, sunt întrunite condiţiile legale şi jurisprudenţiale pentru aplicarea unei măsuri de o asemenea gravitate.

Subsidiu, instanţa subliniază că scopul adresării în justiţie a reclamantei cu solicitarea deciderii lui Loghin Vasile din drepturile părinteşti nu trebuie privită ca sancţionarea unuia dintre părinţi pentru eşecurile relaţiei de cuplu sau pentru conflictele interpersonale, ci protejarea interesului superior al copilului minor *****, interes care trebuie analizat în mod autonom, distinct de tensiunile existente între părinţi.

La fel, instanţa va nota că decăderea din drepturile părinteşti nu reprezintă o sancţiune pentru exercitarea imperfectă a rolului parental, ci o măsură excepţională, de protecţie a copilului, aplicabilă doar atunci când conduita părintelui atinge un nivel de gravitate incompatibil cu menţinerea legăturii juridice părinte-copil. Respectiv, se învederează că simpla constatare a unor deficienţe în exercitarea responsabilităţilor părinteşti nu este suficientă pentru aplicarea acestei măsuri.

Aşa deci, instanţa examinează cererea prin prisma fiecărui temei de decădere prevăzut de art. 67 Codul familiei, având în vedere caracterul limitativ al enumerării legale şi natura excepţională a măsurii solicitate.

a) Eschivarea de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere:

Din analiza răspunsului executorului judecătoresc Lilia Scorici din 29.02.2024, a certificatului emis în cadrul procedurii de executare nr. 079p/a-30/23, precum şi a confirmărilor de plată prezentate de pârâtul Loghin Vasile şi anexate la dosar, coroborate cu explicaţiile acestuia, instanţa constată că obligaţia de întreţinere stabilită prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 27.06.2022, în cuantum de 300 euro lunar, nu a fost executată continuu, fiind înregistrate restanţe.

Totodată, instanţa a constatat că pârâtul Loghin Vasile a recunoscut această obligaţie încă de la momentul ce a fost acţionat în judecată cu cererea de stabilire a pensiei pentru întreţinerea copilului, a acceptat cuantumul solicitat de Ciobanu Mariana şi ulterior stabilit prin hotărârea judecătorească, a efectuat plăţi reieşind din posibilităţi, fără a se sustrage de la aceste obligaţii cu rea-voinţă. Explicaţiile privind dificultăţile financiare şi schimbările în situaţia profesională sunt susţinute de înscrisurile prezentate.

În aceste condiţii, instanţa reţine că neexecutarea obligaţiei de întreţinere, deşi poate fi criticată în contextul acelor restanţe de plată, nu poate fi nicicum calificată drept eschivare cu rea-credinţă în sensul art. 67 lit. a) Codul familiei, care presupune un refuz conştient, sistematic şi definitiv de a-şi îndeplini obligaţiile părinteşti.

b) Refuzul să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituţie curativă, educativă, dintr-o instituţie de asistenţă socială sau alta similar.

Din materialele dosarului rezultă că minorul ***** nu a fost niciodată plasat într-o instituţie de ocrotire sau protecţie socială. Prin urmare, acest temei nu este incident în prezenta cauză.

c) Abuzul de drepturi părinteşti

Instanţa reţine că reclamanta Ciobanu Mariana a invocat faptul că pârâtul a depus plângeri şi sesizări repetate la diverse autorităţi, inclusiv în Republica Moldova şi în Franţa, apreciind aceste acţiuni ca fiind abuzive.

Examinând aceste susţineri prin prisma probelor, instanţa constată că demersurile pârâtului au fost realizate în contextul conflictului dintre părinţi şi al disputelor privind exercitarea drepturilor părinteşti. Cu toate acestea, nu s-a demonstrat că pârâtul Loghin Vasile ar fi exercitat drepturile părinteşti cu scopul de a prejudicia copilul sau de a-i afecta dezvoltarea.

Simpla exercitare a dreptului de a sesiza autorităţile, chiar în mod repetat şi inoportun, nu poate fi calificată drept abuz de drepturi părinteşti în sensul art. 67 lit. c) Codul familiei, în lipsa unei dovezi că aceste acţiuni au produs consecinţe nocive directe asupra copilului.

d) Aplicarea de rele tratamente copilului (se comportă cu cruzime faţă de copil, aplicând violenţa fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului)

În cauză nu au fost prezentate certificate medico-legale, rapoarte psihologice, acte ale organelor de urmărire penală sau alte înscrisuri care să ateste aplicarea de către tatăl Loghin Vasile a unor rele tratamente faţă de copilul minor.

Declaraţiile martorilor audiaţi la cererea reclamantei descriu tensiuni şi conflicte între părinţi, însă nu indică fapte concrete, nemijlocit percepute, de violenţă fizică sau psihică exercitată asupra copilului. În lipsa unor probe obiective, acest temei la fel nu poate fi reţinut.

e) Comportamentul amoral care influenţează negativ copilul

La caz, nu au fost administrate probe care să ateste existenţa unui comportament amoral sau antisocial al pârâtului Loghin Vasile, de natură să influenţeze negativ copilul minor.

Este de menţionat că la dosar nu au fost prezentate înscrisuri probatorii oficiale care să confirme implicarea pârâtului în fapte de natură penală sau contravenţională, nu există procese-

verbale ale organelor de ordine publică, hotărâri judecătoreşti, ordine de restricţie, sancţiuni contravenţionale ori alte acte care să releve un comportament deviant sau periculos pentru copil.

În particular, din ansamblul probelor descrie *supra* administrate în cauză, instanţa constată că pârâtul este caracterizat în mod constant pozitiv sub aspect social şi profesional. În acest sens, caracteristica eliberată de Primăria Maşcăuţi, raionul Criuleni, nr. 200 din 05.05.2025, relevă că pârâtul nu a avut abateri sau înregistrări privind încălcarea ordinii publice, nu au parvenit plângeri sau sesizări din partea locuitorilor, acesta provenind dintr-o familie respectată în comunitate.

Totodată, la dosar au fost anexate cazierele judiciare eliberate de autorităţile competente din Republica Moldova şi din Republica Franceză, din care rezultă lipsa antecedentelor penale sau contravenţionale ale pârâtului, aspect ce contrazice teza unui comportament antisocial sau periculos.

Instanţa mai reţine şi înscrisurile ce atestă integrarea profesională a pârâtului, inclusiv declaraţiile din 8 martie 2025 ale dlui Torono Igor, preşedinte al Societăţii Comerciale „SIR Batiment”, şi din 11 martie 2025 ale dlui Farid Zalegh, director al Societăţii Comerciale „Consulting Home Concept”, precum şi extrasele din registrele comerciale, din care rezultă că pârâtul desfăşoară activitate economică legală, are venituri proprii şi o conduită profesională apreciată pozitiv.

De asemenea, declaraţiile martorilor ***** şi *****, audiaţi la cererea pârâtului, conturează imaginea unei persoane calme, echilibrate, fără manifestări agresive, care nu face abuz de alcool şi care, în perioadele în care a avut contact direct cu copilul, a manifestat un comportament adecvat şi grijuliu faţă de acesta.

În ceea ce priveşte afirmaţiile reclamantei referitoare la presupuse manifestări imorale, schimbări de religie sau postări pe reţelele de socializare, instanţa constată că aceste susţineri nu sunt susţinute de probe obiective, nefiind dovedite prin înscrisuri oficiale, acte ale autorităţilor competente ori constatări ale specialiştilor care să confirme existenţa unui pericol real şi prezent pentru copil.

Instanţa subliniază că stările conflictuale dintre părinţi, divergenţele de viziune asupra educaţiei copilului sau dificultăţile de comunicare, chiar dacă sunt reale şi persistente, nu pot fi asimilate unui comportament amoral în sensul art. 67 lit. e) Codul familiei, în lipsa unor fapte concrete care să demonstreze influenţarea negativă a copilului prin conduita personală a părintelui.

În aceste condiţii, raportat la probele administrate şi analizate în mod coroborat, instanţa constată că nu este întrunit nici temeiul legal al decăderii din drepturile părinteşti prevăzut de art. 67 lit. e) Codul familiei.

f) Alcoolismul cronic sau narcomania

În dosar nu există certificate medicale, concluzii de expertiză sau alte acte oficiale care să ateste că pârâtul ar suferi de alcoolism cronic sau narcomanie. Prin urmare, acest temei este vădit neaplicabil.

g) Săvârşirea cu intenţie a unei infracţiuni împotriva copilului sau a celuilalt părinte

De asemenea, din lucrările dosarului se reţine că nu au fost prezentate hotărâri penale definitive sau alte acte procesuale care să confirme săvârşirea de către pârât a unei infracţiuni împotriva copilului minor sau a reclamantei. În absenţa unor asemenea probe, acest temei nu este incident.

h) Alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului

Cu referire la temeiul prevăzut de art. 67 lit. h) Codul familiei, instanţa reţine că acesta are un caracter rezidual şi excepţional, fiind incident doar în situaţii în care, chiar în lipsa temeiurilor expres enumerate de lege, menţinerea drepturilor părinteşti ar contraveni în mod real şi actual interesului superior al copilului.

În cauza dedusă judecăţii, instanţa constată că din probele administrate nu rezultă existenţa unor circumstanţe obiective care să justifice aplicarea acestui temei. Astfel, copilul minor ***** locuieşte stabil cu mama sa, are asigurate condiţiile de trai, îngrijire şi educaţie, iar nu s-a demonstrat că existenţa legăturii juridice cu tatăl său ar genera un pericol pentru dezvoltarea sa fizică, psihică sau emoţională.

Din materialele dosarului nu rezultă că pârâtul Loghin Vasile ar fi manifestat un comportament care să expună copilul la riscuri grave, nu sunt constatate situaţii de violenţă, abuz, neglijenţă severă ori influenţă nocivă asupra copilului. Dimpotrivă, din probele ante referite rezultă că dificultăţile existente între părinţi sunt generate preponderent de conflictul parental, iar nu de relaţia directă dintre tată şi copil.

Instanţa denotă că litigiile dintre părinţi, lipsa unei comunicări eficiente sau exercitarea imperfectă a drepturilor părinteşti nu pot constitui, prin ele însele, un temei pentru decăderea din drepturile părinteşti în baza art. 67 lit. h) Codul familiei, *în lipsa unor dovezi clare că interesul copilului impune o astfel de măsură radicală*.

Mai mult, instanţa subliniază că interesul superior al copilului presupune, de regulă, menţinerea legăturilor familiale, inclusiv cu ambii părinţi, iar separarea definitivă de unul dintre aceştia constituie o măsură de ultim resort, ce poate fi justificată doar în prezenţa unui pericol real, actual şi dovedit.

În speţă, instanţa constată că *nu s-a demonstrat că decăderea pârâtului din drepturile părinteşti ar aduce un beneficiu concret copilului, iar o asemenea măsură ar conduce la ruptura definitivă a legăturii juridice părinte–copil, fără ca aceasta să fie impusă de circumstanţele cauzei.*

Prin urmare, raportat la ansamblul probelor administrate şi la situaţia concretă a copilului minor *****, instanţa constată că nu sunt întrunite condiţiile aplicării art. 67 lit. h) Codul familiei, decăderea din drepturile părinteşti nefiind justificată de interesele copilului.

În continuarea raţionamentelor, instanţa notează că, în conformitate cu art. 3 alin. (1) din Convenţia ONU privind drepturile copilului şi cu dispoziţiile Codului familiei, interesul superior al copilului constituie criteriul primordial în orice decizie care îl priveşte, inclusiv în procedurile având ca obiect decăderea din drepturile părinteşti.

În speţă, copilul minor *****, născut la *****, locuieşte în mod stabil cu mama sa, Ciobanu Mariana, în temeiul hotărârii Judecătoriei Criuleni din 27.06.2022. Din materialele dosarului rezultă că reclamanta asigură copilului condiţii corespunzătoare de trai, îngrijire şi educaţie, iar acest aspect nu a fost contestat de pârât. Instanţa constată că mediul în care copilul se dezvoltă în prezent este unul stabil şi predictibil, aspect esenţial pentru un copil de vârstă fragedă.

Totodată, instanţa a constatat că relaţia copilului cu tatăl său, Loghin Vasile, este una slab conturată, marcată de contacte rare şi lipsite de continuitate. Această situaţie este confirmată inclusiv de explicaţiile pârâtului, care a recunoscut că nu cunoaşte detalii esenţiale privind viaţa cotidiană a copilului. Cu toate acestea, instanţa a observat că lipsa unei legături afective consolidate nu este rezultatul unor fapte de violenţă sau abuz exercitate asupra copilului, ci al distanţei geografice, al conflictului persistent dintre părinţi şi al incapacităţii acestora de a coopera în exercitarea responsabilităţilor parentale.

Instanţa apreciază că interesul superior al copilului nu poate fi redus la izolarea acestuia de orice factor conflictual, prin suprimarea definitivă a legăturii juridice cu unul dintre părinţi. Dimpotrivă, în lipsa unui pericol real şi actual pentru copil, interesul său reclamă păstrarea posibilităţii de a-şi cunoaşte ambii părinţi şi de a beneficia, pe cât posibil, de aportul fiecăruia la dezvoltarea sa.

De asemenea instanţa denotă că dificultăţile relaţionale dintre părinţi au avut ca efect transformarea copilului într-un punct de tensiune între adulţi, fiecare dintre aceştia raportându-se la celălalt prin prisma propriilor temeri şi frustrări. În acest context, cererea reclamantei apare ca fiind determinat de dorinţa legitimă de a asigura copilului un cadru lipsit de conflicte şi incertitudini. Totuşi, instanţa constată că decăderea din drepturile părinteşti nu este un instrument adecvat pentru soluţionarea conflictelor dintre părinţi şi nu poate substitui mecanismele legale de reglementare a relaţiilor părinte–copil.

În continuare, instanţa subliniază că *interesul superior al copilului presupune, pe termen lung, nu doar protecţia faţă de eventuale riscuri, ci şi conservarea identităţii sale familiale.* Or, lipsirea definitivă a copilului de statutul juridic de fiu faţă de tatăl său constituie o ingerinţă majoră în această identitate, care nu se justifică în absenţa unor circumstanţe excepţionale.

În acest sens, instanţa reţine că menţinerea drepturilor părinteşti ale tatălui Loghin Vasile nu echivalează cu tolerarea unei implicări deficitare, ci păstrează cadrul juridic necesar pentru eventuale măsuri ulterioare, mai puţin intruzive, care să permită reglarea relaţiei părinte–copil în interesul minorului.

Prin urmare, raportat la situaţia concretă a copilului *****, instanţa constată că interesul său superior este mai bine servit prin menţinerea legăturii juridice cu ambii părinţi, chiar şi într-o formă imperfectă, decât prin aplicarea unei măsuri radicale şi ireversibile precum decăderea din drepturile părinteşti.

Drept urmare instanţei mai notează, că măsura decăderii din drepturile părinteşti constituie o ingerinţă severă în dreptul la respectarea vieţii de familie, garantat de art. 8 din Convenţia

Europeană a Drepturilor Omului. O asemenea ingerinţă este admisibilă doar în măsura în care este prevăzută de lege, urmăreşte un scop legitim şi este necesară într-o societate democratică, respectiv proporţională cu scopul urmărit.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că separarea definitivă a copilului de unul dintre părinţi reprezintă o măsură de ultim resort (*ultima ratio*), justificată doar în circumstanţe excepţionale, atunci când menţinerea legăturii familiale ar fi contrară interesului superior al copilului şi când există un pericol real şi actual pentru acesta *(cauzele: Johansen c. Norvegiei, K. şi T. c. Finlandei, Neulinger şi Shuruk c. Elveţiei).*

În jurisprudenţa sa, Curtea a subliniat că statul are nu doar obligaţia negativă de a nu interveni arbitrar în viaţa de familie, ci şi o obligaţie pozitivă de a lua măsuri adecvate pentru a facilita menţinerea şi dezvoltarea legăturilor familiale (*favor familiae*), atât timp cât acestea nu sunt incompatibile cu interesul copilului.

Aplicând aceste principii la cauza de faţă, instanţa constată că, deşi relaţia dintre pârâtul Loghin Vasile şi copilul ***** este deficitară şi marcată de distanţă şi discontinuitate, nu s-a demonstrat existenţa unor circumstanţe excepţionale care să facă necesară ruperea definitivă a legăturii juridice dintre aceştia.

Instanţa observă că pârâtul nu a fost condamnat pentru fapte de violenţă împotriva copilului sau a reclamantei, nu există constatări oficiale privind rele tratamente sau comportamente periculoase şi nu au fost prezentate probe care să indice un risc actual pentru dezvoltarea copilului. În aceste condiţii, aplicarea măsurii decăderii ar depăşi ceea ce este necesar într-o societate democratică şi ar încălca principiul proporţionalităţii (*proportionalitas*).

Curtea Europeană a reţinut, în cauze precum *Saviny c. Ucraina şi R.M.S. c. Spaniei*, că dificultăţile materiale, deficienţele parentale sau conflictele dintre părinţi nu pot justifica, prin ele însele, separarea definitivă a copilului de un părinte. Or, situaţia pârâtului din prezenta cauză se circumscrie mai degrabă acestei categorii de dificultăţi, decât celei a faptelor grave care ar impune o măsură radicală.

Instanţa mai învederează că *interesul copilului nu este unul static, ci unul dinamic, care trebuie analizat pe termen lung*. Din această perspectivă, eliminarea definitivă a tatălui din viaţa juridică a copilului ar reduce şansele ca relaţia dintre aceştia să fie reconstruită în viitor şi ar lipsi copilul de posibilitatea de a-şi defini identitatea familială în raport cu ambii părinţi.

În lumina jurisprudenţei CEDO, instanţa constată că, în speţă, nu este întrunit criteriul necesităţii măsurii, iar ingerinţa solicitată nu este proporţională cu scopul urmărit. Statul, prin instanţele sale, este chemat să favorizeze soluţii care să menţină, pe cât posibil, legăturile familiale, şi nu să le suprime definitiv în lipsa unui pericol clar şi demonstrat.

Prin urmare, aplicând standardul CEDO şi principiile *ultima ratio, favor filii şi proportionalitas,* instanţa concluzionează că decăderea din drepturile părinteşti a pârâtului Loghin Vasile nu se impune şi nu este justificată în cauza de faţă.

Instanţa, examinând cererea de chemare în judecată prin prisma cadrului legal aplicabil, a probelor administrate şi a standardelor impuse de jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor

Omului, constată că pretenţiile reclamantei privind decăderea pârâtului din drepturile părinteşti nu sunt întemeiate.

Din analiza detaliată a fiecăruia dintre temeiurile prevăzute de art. 67 Codul familiei rezultă că, deşi se relevă din partea tatălui deficienţe în exercitarea rolului parental şi o implicare insuficientă în viaţa copilului, aceste deficienţe nu se circumscriu faptelor grave, dovedite şi imputabile care să justifice aplicarea unei măsuri de ultim resort. În speţă, se constată că nu s-a demonstrat existenţa unei eschivări cu rea-credinţă de la îndeplinirea obligaţiilor părinteşti, a unor rele tratamente aplicate copilului, a unui comportament violent, amoral sau antisocial, ori a altor circumstanţe expres prevăzute de lege.

Mai mult decât atât, instanţa constată că situaţia de conflict dintre părinţi a influenţat negativ relaţia pârâtului cu copilul şi a amplificat percepţia reclamantei asupra riscurilor existente. Aceste împrejurări explică adresarea reclamantei cu prezenta acţiune şi temerile invocate de aceasta, care nu sunt ignorate de instanţă. *Cu toate acestea, dreptul familiei nu permite transformarea decăderii din drepturile părinteşti într-un instrument de gestionare a conflictelor dintre părinţi sau într-o sancţiune pentru eşecul relaţiei de cuplu.*

Instanţa reţine că interesul superior al copilului minor ***** este asigurat, în prezent, prin stabilitatea mediului oferit de mamă, fără ca menţinerea drepturilor părinteşti ale tatălui să fi fost demonstrată ca fiind, în sine, contrară acestui interes. În lipsa unui pericol real şi prezent pentru copil, ruperea definitivă a legăturii juridice cu unul dintre părinţi ar constitui o ingerinţă disproporţionată în viaţa de familie şi ar limita, în mod ireversibil, posibilitatea reconstruirii relaţiei părinte–copil în viitor.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanţele faptice ale cazului dedus judecării instanţa concluzionează că, argumentele expuse de către reclamantă sunt lipsite de substanţă juridică obiectivă, iar reieşind din cumulul probelor administrate la caz se rezultă netemeinicia cerinţelor reclamantei, din care considerentele, instanţa de judecată găseşte acţiunea neîntemeiată şi ajunge la concluzia că aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Art.94 alin.(1) Cod procedură civilă:

”Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.”

În ceea ce priveşte cheltuielile de judecată, instanţa stabileşte că, odată cu respingerea cererii de chemare în judecată înaintate de reclamanta Ciobanu Mariana împotriva pârâtului Loghin Vasile, nu mai subzistă temeiul pentru compensarea acestora, cheltuielile de judecată urmează să rămână în sarcina acesteia, nefiind întrunite condiţiile legale pentru obligarea pârâtului la suportarea lor.

În conformitate cu prevederile art.118 alin. (1), 238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Cererea de chemare în judecată înaintată de Ciobanu Mariana, reprezentată de avocatul Iachimov Cristina, împotriva lui Loghin Vasile, despre decăderea din drepturile părinteşti, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul /semnătura/ Romina Ţurcan

Copia justă
Confirmă judecătorul Romina Ţurcan